

Ce urmarea Domnului să realizeze prin această foarte prețioasă solie de har? Care era scopul Său cu ea? Ce efect ar fi avut solia, dacă i se permitea să înainteze în slava ei crescândă?

Răspunsul este uimitor, fascinant și precis:

„Marea strigare a îngerului al treilea a și început în descoperirea neprihănilor lui Hristos. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul” (RH, 22 noiembrie 1892).

Această declarație, și altele asemănătoare, dovedesc fără tăgadă că solia Jones-Waggoner nu era o chemare înapoi la îndreptățirea prin credință, așa cum încearcă istoricii noștri să sugereze. Da, s-a vorbit mult în acea perioadă despre îndreptățire și credință, dar nu acesta era scopul soliei.

Deoarece a fost doar un început, descoperirea neprihănilor lui Hristos nu a reușit să se transforme în puternica strigare a îngerului din Apocalipsa 18, cel a cărui slavă va umple tot pământul. De aceea Marea Strigare s-a oprit, și nu a putut fi însoțită de Ploaia Târzie, revărsarea fără precedent a Duhului Sfânt.

Declarația din *Review* nu spune că Marea Strigare a și început în descoperirea îndreptățirii prin credință, doctrină pe care tot protestantismul o predica viguros. Nu, nu poate fi vorba despre așa ceva; doctrina aceea fusese descoperită cu aproape două mii de ani înainte, de către apostolul Pavel, și redescoperită de Luther cu sute de ani înainte. Era deci cunoscută și îmbrățișată de toată lumea.

Ea spune: „în descoperirea neprihănilor lui Hristos,” și ca să nu existe dubii, deseori adăuga „în legătură cu legea.” Ascultați:

„La această întâlnire mi-am prezentat mărturia că a strălucit cea mai prețioasă lumină din Scripturi, prin prezentarea marelui subiect al neprihănilor lui Hristos în legătură cu legea, subiect care trebuie menținut constant înaintea păcătosului ca singura lui speranță pentru mântuire” (The EGW 1888 Materials, 212).

De ce spune ea că „neprihănilor lui Hristos în legătură cu legea” este cea mai prețioasă lumină care poate străluci din Scripturi? Și de ce spune că descoperirea acestei neprihănilor este începutul Marii Strigări? Sunt acestea afirmații lipsite de sens, simple sloganuri evlavioase, cuvinte pioase care să stârnească așteptările escatologice ale unui popor adormit?

Nicidecum. Descoperirea neprihănilor lui Hristos „în legătură cu legea” este cea mai prețioasă lumină deoarece aduce în prim plan scopul etern al lui Dumnezeu, stricat în Eden și refăcut prin Nunta Mielului. Adam și Eva erau temple ale Duhului Sfânt, Șekina locuia în ei, învăluindu-i în lumină. Aceasta era haina lor. Dar au ales varianta diavolului despre originea vieții și scopul ei, momiți de știința demonilor că drumul spre muntele adunării dumnezeilor este via evoluție. S-au despărțit de Dumnezeu și au rămas goi. Scopul lui Dumnezeu a fost stricat.

Ei bine, acest scop a fost reparat în Hristos. Şekina a revenit într-un templu uman, ca să descopere neprihănirea lui Dumnezeu, Legea trăită în trup omenesc. Jones face frecvente referiri la faptul că trupul lui Hristos a fost războiul în care s-a ţesut neprihănirea, acea haină care nu are în ea niciun fir de origine omenească. În Hristos, legea Duhului de viaţă era prezentă, înlocuind legea păcatului şi a morţii (Romani 7,8).

Care era explicaţia lui Hristos pentru viaţa Lui neprihănită? „Tatăl, care locuieşte în Mine!” Unirea dintre divin şi uman. Adică, Nunta.

De aici concluzia vine de la sine, şi este enunţată magistral:

„Hristos a venit să ne facă părtaşi de natură divină, şi viaţa Lui declară că omenescul unit cu divinul nu comite păcat” (MH 180).

Această neprihănire este „în legătură cu legea,” ea este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul, şi a fost oferită acestui popor în 1888, prin intermediul fraţilor Waggoner şi Jones. Primirea ei ducea imediat acest popor la evenimentul epocal numit de Ioan Nunta Mielului, prin care sfinţii Celui Preaînalt primesc din nou haina pierdută în Eden.

Haina de lumină este centrul şi epicentrul bătăliei din marea controversă. În jurul ei s-a dus mereu bătălia. Ultima încheiere va fi legată tot de haina neprihănirii, de întoarcerea Şekinei în templul ei. Caracterul lui Hristos nu poate fi „desăvârşit reprodus în poporul Său” decât dacă legea Duhului de viaţă este instalată în templul inimii. Acesta este legământul cel veşnic.

Domnul a trimis începutul luminii despre neprihănirea lui Hristos la Minneapolis, o descoperire a neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea:

„Voi ştiţi bine că lumină preţioasă a strălucit din legea lui Dumnezeu, în timp ce neprihănirea lui Hristos a fost prezentată în legătură cu acea lege. Dr. Waggoner a adus în faţa voastră lumină preţioasă – nu lumină nouă, ci vechea lumină care a fost pierdută de multe minţi, şi care acum străluceşte în raze clare” (The EGW 1888 Materials, 171-175).

Ellen White a fost încântată de neprihănirea lui Hristos prezentată de Waggoner la Minneapolis, pe care o numeşte, „în legătură cu legea”:

„Văd frumuseţe în prezentarea neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea, aşa cum doctorul a expus-o în faţa noastră... Ceea ce s-a prezentat se armonizează perfect cu lumina pe care Dumnezeu a binevoit să mi-o dea de-a lungul acestor mulţi ani de experienţă” (The EGW 1888 Materials, 163).

Şi repetă din nou definiţia soliei 1888, ca să spulbere oricui credinţa infantilă că la Minneapolis a fost predicată îndreptăţirea prin credinţă:

„Dacă fraţii noştri pastori ar accepta doctrina care a fost prezentată atât de clar – neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea - şi eu ştiu că ei trebuie să o accepte, prejudecăţile lor nu ar avea atâta putere, iar poporul ar fi hrănit la vreme potrivită” (The EGW 1888 Materials, 163).

Dar ei nu au acceptat doctrina, prejudecăţile au avut mare putere, iar poporul a fost lăsat flămând, la discreţia virusului laodicean care s-a transformat curând în pandemie, şi căruia nicio administraţie de-a lungul acestui secol nu i-a găsit un antidot.

Când taina lui Dumnezeu, „Hristos în voi,” va fi înţeleasă şi primită, trâmbiţa a şaptea va suna negreşit.
